

పల్న ఆప్ రోడ్

డా॥ కేశవరెడ్డి

మా సుక్కపంది పోయి తూరుపడివిలో ఈనేసింది.

దాని క్కావిలిగాసేదానికి పోయి ఆ రాతి రంతా అడివిలో ఏవేవి కష్టాలు పడినావని!

‘కసమాలం తినేది. అది పోయి అడివిలో పిల్లల్నినుకుంటే దాని క్కావిలి పడుండేదేంది’ అని నువ్వునుకుంటావు. పందుల్లేకపోతే మాకు బతుకేందన్నా. బాచీ బుట్రా, నగా నట్రా అన్నీ మాకు పందులే గదా.

పొద్దు కరకరమని పోతుండగా నేనూ, మా తోడూ పందిని ఎతుక్కుంటా బయటదేరినాం. సగం రేతిరిగ్గాని అది పిల్లలు గనుకోనుండే తావును కనుక్కోలేకపోయినాం. ఆ కనుక్కునేది గూడా మా తెలిసిలేటల్తో మేవు కనుక్కోలా. ‘తోటిగువ్వ’ దర్మవా అని కనుక్కున్నాం. ఆ గువ్వ గనక ఆనవాలు మాపించకుండా ఉంటే తెయ్య తెల్లవాదులూ మేవు అడివిలో తిరగతా ఉండి ఉండుం.

నీకు తెల్పగాని, తోటిగువ్వ పోలీసానితో పానానం. అడివిలో యా మూల ఏవి జరిగినా తోటి గువ్వ పసిగట్టేసింది. నానారంపుజేసి గొట్టు బయట పెట్టేసింది. నోర్లేని పచ్చి అంటావేగాని దానికుండే తెలివి మనిసికి యాడిది.

మా పంది ఒక తింట్రసాద కింద తావు జాసుకుని ఈనేసింది. ఈ తోటిగువ్వ ‘పొదమింద గూసోని’ కివిలుకు లేకుండా గిక్కుకూ గిక్కుకూ అని అగస్తా ఉంసి. దాని ఆనవాలు బట్టుకుని పొద ఉంటే దిక్కుగా మేవు నడిసినాం. పొద ఇంగ నాలుగు వారల దూరంలో ఉండంగానే తోటిగువ్వ రెక్కలు గొట్టుకుంటా లేచి ఎగిరిపోయింది. అది రెక్కలు గొట్టుకుంటా ఎప్పుడు లేసిందో, పొదలో ఉండే పంది బయటకొచ్చి పులిమాదిరి మా మీద పడింది. ఇట్టు జూడన్నా—పొదం మొదులు

కోని లోతొడ వరకు అది ఎన్ని కాట్లేసిందో పూడన్నా. గాయాలు మానేదానికి ఆరు పిల్లు పట్టింది. తినేది కసమాల వే బనా పందికుండే రోసం జూడు.

ఐతే మావోడు మాతం ఒక కాటుగూడా తినలా. ఆ సొద్దువాడు లేచినేళ మంచిది. పంది పొదలోంచి దూకంగానే వాడు దగ్గిరగా ఉండే సిగ రౌట్టెక్కి కూర్చున్నాడు. సిగర కొమ్మలు పెళుసని, ఇరిగి పోతాయనీకూడా వాడు సూస్కున్నోడు కాదు.

ఇప్పుడు ఈ కికనాలను సూస్తా ఉండంగానే నీ కండ్లు ⁴బెమిసిపోతా ఉండాయి. గాయాల్ను సూసుంటే నీ గుండెకాయ అవులించిపోయి ఉండును.

ఆ పందికి మా మింద ఇంతకంటు¹ ఏనిటి కంటావా? మేవు దాని పిల్లల్ను దానిక్కాకుండా జేస్తావని దాని బయం. మూర్కపజాతి గదన్నా అది. నా, అన అని కానుకుండే ఇంగితం యాడిది.

ఇన్నికాట్లు దిన్నాక నువ్వైతే ‘భూ నీను మ్మను మాదిగోడెత్తుక పోననీ’ అనేసి దాన్ని అడివి తోనే ఇడిసిపెట్టేసి సక్కా నొచ్చేసుందువు.

అట్టు వొచ్చేసే దానికి మాకు యాడ తీరింది మేవు వొచ్చేస్తే నక్కలూ, ఎలుంగొడ్లా ఒక్క సలుగునన్నా దక్కనిచ్చునా. కజ్జాల్నిచిల్లుట్టు నవలే సుండును. అప్పుడన్నా మన కడుపేగదా కాలేది.

ఎట్టువో ఒకట్టు పందిదగ్గిర తప్పించుకోని నేను గూడా సిగరౌట్టెక్కి కూచున్నా.

నేనుండే కొమ్మకూ మావోడుంటే కొమ్మకూ మద్దిన వారడ దూరం వుండాలి. నా పాదాలు,

1. పొద మీద. 2. అపరామంగా.
3. మచ్చలను (Scar marks) 4. భ్రమసి.
5. కసి. 6. పంది పిల్లలు.

కాళ్ళ, తొడలూ పచ్చిపుండ్రయి పోయిందాయి. నెత్తురు సుక్కలు సుక్కలుగా కిందకు 'రాలాటం మొదులు పెట్టింది. రీరణవాయువు గమ్మేస్తోందని బయపడిపోయినా నాకు ఇన్ని గాయాలయ్యుండాయని మావోనికి అప్పుడే దెల్లా. నెత్తురు సుక్కలు నేల మిందుండే ఎండినాకుల మింద టప్పు టప్పుని రాలాటం మోవోడు మంచు నీళ్ళ రాలాటం ఉండాయనుకున్నాడంట.

నేను సెట్టెక్కంగానే పంది ఎనక్కు మల్లుకుని పొదలోకిపోయి సలుగుల పక్కన పడుకునింది. అంతన్నోలోగూడా నేను అతం పట్టలేక మెడ పొంచి సలుగులెట్టుండాయోనని సూసినా. ఇరవై పలుగులు— ఒక్కొక్కటి దోసకాయంత—¹⁰ ఎన్నిట్లా కంటకి 'గోరగిస్తా ఉండాయి. అవి కంటబడంగానే నాకు 'లిబ్బి దొరికినట్లయింది. ఆ సంతోసంలో గాయాలూ, నేపీ అన్నీ మర్చిపోయినా. లేకపోతే తణవాయువు కమ్మేసి సచ్చుందును.

ఆ నెత్తురట్టు ఎంతసేపు కారిందో—నాకు గ్యావకంలా. నా పానాలన్నీ సలుగులమిందనే ఉండాయి. 'అవిటిమింద ఏవన్నా వచ్చి పడిందోవోనని సూస్తాకూచున్నా.

రెయ్యి కాంగకాంగ గాయాలు పక్కులు గట్టి నెత్తురు కారాటం నిల్చిపోయింది. పక్కులు గట్టి నాక నేపీ ఇంగా జాస్తయింది. కాళ్ళకొంచి కదిలిస్తే సాలు 4బిలేటుతో కోసినట్టు పైపానం పయిన్నే పోతా ఉంది. 'ఈటి సేత బట్టుకుని 'బార్తం కాడు ఇలా వంతుడు గూసున్నట్టు కదలకుండా గూసున్నా.

నాకత ఇట్టుండే ఇంగొక పక్కనించి నక్కల తావిడి మొదులయింది. నేను తొల్పుంచి బయపడ్డా ఉండిన పకారనే నక్కలొచ్చేసినాయి. వొచ్చేసినాయంటే అట్టా ఇట్టానా. తెల్లారేదాకా అవిటికి మాకు రామ రావణ యిద్దరిం జరిగింది గదా.

తొలిత ఒక నక్క వచ్చింది. ఇంకాసేపటికి తూరుపున గుడ్డిసుక్క పుట్టబోతందనంగా వచ్చింది. మరపరార్థనందున అణుక్కొని అణుక్కొని వస్తా ఉండంగా సూసినా. అది మోరపై కెత్తి గాలిలో వాసన పట్టతా తీంబ్రపాద కాడికిపోయింది. పాదసుట్టూ

ఒకసారి తిరిగింది. నేను సిగరెట్టు మింద గూసోని అతా సూస్తా ఉండా. ఈటి పైకెత్తి సరిగ్గా దాని రొమ్ముకు గురిపెట్టినా. ఇంగ వదల్దావనుకుంటా ఉండంగానే అది తోక పైకెత్తుకుని చివ క్కని పొదలోకి దూకేసింది.

ఐతే సలుగులేని 'శాదం కాలా. నంద్రకాయలి నే గుంతనక్క ఇది. దీని అగడాలు సుక్కపండి దగ్గర జరుగునా వక్కపాదలో పడంగానే పండి మెగుపుతీగి లేసినట్టు లేసిందన్నా. లేసి నాలుగ్గాళ్ళ మింద నిలబడకోని ముట్టితో ఒక కుమ్ముకుమ్మింది. ఆ కుమ్ముకే నక్కకు బ్రెచిక విరిగిపోయినాయి. అతి కీసరమని అర్చి పాదబయట రొండువార్ల దూరాన దప్పి పడిపోయింది, పేడతట్టు పడినట్టు పడి నాలుగ్గాళ్ళ తన్నుకుంటా పైకి రెయ్యంగానే ఎంది 'సివమాదిరి పరిగెత్తొచ్చి దాని మెడమీద కోరలు దించింది. ఇంగ జాడాలన్నా ఆ నక్కపడిన అవస్త. పానం పొయ్యేట్టు ఇడుగుతాడింది. కసువంతా అణిగి పొయ్యేట్టు దొల్లింది. అర్చింది. కూతులు బెట్టింది. ఏం జేసినా దాన్ని పంది ఇడిసి పెట్టతా. తొలి కాటుకు పీక తెంచేసింది. ఇంగొక కాటు ఏసి పొట్టు సించేసింది. ముట్టితో పేగుల్నిపట్టి ఈర్చి పచ్చిక మిందేసింది. కాళ్ళూ, జబ్బలూ, మెడ, మూత అంతా నంజర నంజరగా కొరికేసింది పాపం. ఆ నక్క కొచ్చిన సాపుతల్చుకుంటే నాకు ఇప్పుడుగూడా అయ్యో మనిసిస్తా ఉంది.

నక్కకు జిత్తులమారి అని పేరేగాని, దాని జిత్తులన్నీ నంద్రకాయల బాక్కల దగ్గిర్నే. పంది దూరిందంటే బీచుడు దూర్చుట్టేగదన్నా. అది ముట్టితో కొట్టిందంటే పచ్చిరాళ్ళలాడా నెర్లు జీలిపోతాయి. ఈ పింగేలి జీవం ఒక రెక్కా.

అప్పటికి తూరుపున గుడ్డిసుక్క పుట్టింది. 'ఇంగంత సేపులే. సూస్తా ఉండంగానే పొద్దు

7. రాలుట 8. వణవాయువు (Shoek)
9. పంది పిల్లలు 10. వెన్నెలలో 11. ఆకర
జీయంగా 12. నిధి 13. వానిమీద 14. బ్లెడ్
15. ఈటె. 16 భారతం (మహాభారత నాటకం).
17. నష్టం 18. అమ్మ.

పుట్టింది' అని మా వోడూ నేనూ ఒకరికొకరు తెల్పిం జెప్పుకుంటూ ఉండగానే మళ్ళీ నక్కల తావడి మొదలయింది.

ఈసారి వచ్చింది ఒక నక్కగాదు. నాలుగు వచ్చినాయి. ముందొచ్చున్నక్క మాదిరే ఇది గూడా మరపరాళ్ళ సందున అణుక్కుంటూ వచ్చినాయి. మారలెత్తి గాలిలో వాసన పీలుస్తూ తీంబ్రపాదకాడికి వడిసినాయి. పాదకు నాలుగు బారల దూరాన పేగులు జయటేసుకుని సచ్చి పడుండే వక్కను సూసినాయి. విత్తినడుగు ముందుకెయ్యకుండా ఆడనే నిలుచుకుని ఒకదాని మొక్క వింకొగటి చూసుకున్నాయి. ఒకదాని తెలిలో ఒకటి ఏవో గుసకొట్టుకున్నాయి. నాలుగూ విసక్కుపోయి తలొక దిక్కుమంచి పాద దగ్గిరికి అడుగులో అడుగేసుకుంటూ నడవాలం మొదలుపెట్టినాయి.

అదీ నక్కజిత్తులంటే. అన్నీ ఒక దిక్కునుంచే పోతే పంది దగ్గర మిగిలిరావటం కుదర్దని తెలుసుకున్నాయి. నాలుగూ నాలుగు వక్కల్నించొస్తే—పంది ఒకటే ఉంది గదా—దాన్ని ఉప్పరపట్టి ఆడించొచ్చు అనుకున్నాయి.

నిజంగానే ఉప్పరపట్టి ఆడించినాయన్నా. అట్టి కడుపుల్లో 1° దూచు జొరబడా సూస్తూ ఉండగానే రొండు సలుగుల్ను సంపి నోట్లో బెట్టుకొని బోయినాయన్నా.

నాలుగు వక్కల్నుంచి నాలుగు నక్కలు అడుగులో అడుగేసుకుంటూ వస్తాఉంటే పంది కానుకోలా. బాగా దగ్గిరి కొచ్చేసినాక వాసనపట్టి కనుక్కుని లేచింది. లేస్తానే దానికంటేకి తూరుపుక్కనించి వచ్చే నక్క కనిపించింది. నక్క కనపడగానే అది జిసివకలించి దూకింది. పాదలో ఎగిరిన పంది నక్క ఈపుమీద వారి జబ్బుల్లో కోరలు దించింది. జబ్బుల్లో కోరలు దిగంగానే నక్క ముందరి కాళ్ళ మోకా రించేసింది.

ఈడ ఇని రొండు ఇట్టు పానం వొచ్చేది పొయ్యెద్దెలవకుండా యివినాడతా ఉంటే, పడవర తట్టునుంచొచ్చున్నక్క 'ఇది రా సందు' అనుకునింది. అది తొకపైకెత్తుకుని నోరు ఇరకల కట్టి మారిగ తెచ్చుకొని పాదలోకి దూకింది. నేను ఈటి గురి జూసి ఇడిసినా. ఈటి వయ్య నిపోయి దాని రొండు కండ్ల మద్దిన సుక్కబెట్టినట్టు గుచ్చుకునింది. కపా

లంలో దూరి ముచిలిగూతలో బయటికొచ్చేసింది. అది తీంబ్రపాదపైన ఒక మట్టెత్తు ఎగిరి ఇరగబడి కొంచేపు కాళ్ళ గిలగిల కొట్టుకొని ఊపిరి ఇడి సేసింది.

సరిగ్గా అప్పుడనంగా ఉత్తరం దిక్కునుంచొచ్చు న్నక్క, దచ్చినం నుంచొచ్చున్నక్క ఎలసబోయి నూళ్లో దొంగలు జాగబడినట్టు పాదలోకి దూకి రొండు సలుగుల్ను కొరికి నోటిగ్గిరిపించుకుని ఉరికినాయి. నా కడుపు దగ్గత రంగా కాలిపోయిందన్నా. రొండు సలుగులు. రొండా రొండు సంద మావలు మాదిరి మలాతా ఉండే. సిగరెట్టుమీద 2 కురోపోడు మాదిరి గూసోని తల్తలా కొట్టుకున్నా.

ఆ పొద్దు నేను నిద్దరేస్సి ఎవుర్లో పీడమొకం సూసినా. సేతలార రొండు సలుగుల్ను పోగొట్టుకున్నా. పోయిన సలుగు లెట్టా పోయినాయిలే అనుకు లా ఉంటే ఆకీరుకు ఆ సుక్కపంది గూడా దక్కకండా పోయింది. అంతా తల్రాత. సెప్తా యను.

రొండు సలుగులు పోవటంతో నాకు శోకాల్లిరిగిపోయింది. నన్ను నేను సవాళించుకునేదానికి రొండు జావులు బట్టింది. ఇంగ పజ్జెనిమిది సలుగులు మిగిలుండాయి. 2 అంటినన్నా దక్కించు బగమంతుడా అని ఆంజినేయుల్నావిని యేడుకుంటూ సిగరెట్టుమీద అట్టనే గూసున్నా.

ఎంతసేపు కూచున్నా తెల్లారటంలా. కోళ్ళ కూయటంలా. తీంబ్రపాదలో కొన్ని సలుగులు అప్పు డప్పుడే కండ్లు తెరిచి రెచ్చలు తాటించుకుంటూ లేచి గుడ్డోడు నడ్సినట్టు పడా లేస్తా నడవాలం మొదలు పెట్టినాయి. అట్ట నడిసే సలుగుల్ను సుక్కపంది ముట్టితో దగ్గిరికి తోసుకుంటూ ఉంది. పాద బయట మూడు నక్కలు సచ్చి పడుండాయి. ఒకదాని తల్లో నే నిడిసిన ఈటి ఇంగా అట్టే గుచ్చుకోనుంది.

తూరుపున గుడ్డిసుక్క రొండు బారలెక్కింది. ఇంతలో నా ఎనకఉండే వోసులోనుంచి ఊళలు ఇని పించినాయి. ఊళలు చెవిలో పడంగానే నాకు

19. తిరుగులేని వొకానొక జాడ్యం. 20. కుప్పించి.

21 అంగనైకల్యం గలవాడు (కుంటివాడు)
22. ఆఖరుకు 23. వాటినైనా 24. శోయ.

నోట్లో తేవ ఆరిపోయిందన్నా. ఊళ్లుబట్టి సూస్తే ఈ సారి నక్కలు యాభై అరవై దాక గుంపుగా వచ్చేటట్లుగా ఉండాయి. అవి గనక వొచ్చి పొదలో పడినాయంటే ఒక సలుగూడా దక్కదు. నేనిట్టు ఆలాసిన చేస్తా ఉండంగానే నక్కల గుంపు వోను ఎక్కి వస్తాఉన్నట్టు ఊళ్లు ఇనిపించి నాయి. బగమతుడు పెట్టి జరిగినీ అనుకొని చచ్చి స్వక్కతల్లో గుచ్చుకోనుండే ఈటి తీసుకు దారని చెట్టుదిగినా. ఈటిని ఊడ బెరుక్కుని మల్లుకున్నా నంతే—సుక్కసంది మొరస్తా వొచ్చి నెయ్యంబడినట్టు నా మింద బడింది. నేను గనక కన్నుమూసి తెర్చి నంత సేపు 25 యూవారి ఉంటే అది నా సాపు కండ్ల జూసి ఉండును. ఎట్టు తప్పి చుకున్నానో²⁶ ఆ మండే వోనికి దెలవాల—తప్పించుకుని సిగరెట్టెక్కి కూసున్నా. పంది మల్లుకొని పొదలోకపోయి²⁷ పనుకునింది.

సేతిలో ఈటి ఉన్నాగాని నాకు దైర్ఘ్యం సాల్లా. నక్కలొచ్చి నన్ను పెరక్కతింటాయనిగాదు నా బయం. అవొచ్చి సలుగుల్ను శాదం జేస్తాయనే నా బయం. ఆ సప్పిడి నక్కలకు మనుసర్దగ్గరికొచ్చే గుండికాయి యాడిది. అవిటికి యాచారేదంతా ఇట్టా సలుగులు, కోళ్ళా, ఎలికులు ఎంటవలూ—ఇట్టాడివేగదా. మనిసి గాని కంటిగ్గనిసేస్తే అవి అడడదూరం పరిగెత్తి పోయి ఆడినించి తరిగి సూస్తాయి. అవి యాభై రానీ, డెబ్బైరానీ నేను గనక చెట్టుదిగి గోసి ఎగ్గట్టుకుని కిలారించి, ఏయ్ ఇంగా ఉండారా ఆడ. నీ యమ్మల—' అన్నానంటే అవి తోకలు రొండు గాళ్ల సందున బెట్టుకుని, సెపుల్వాడించుకుంటా ఉరకతాయి.

ఐతే సెట్టు దిగినానంటే పంది దగ్గర పానం కాపాడుకునేది కష్టం.

ఆకాసిమ్మిద గుడ్డిసుక్క నాలుగు బారొచ్చే సింది. ఇంకొంచేపిటికి తొల కోడి కూయబోతింది. నేను అదర్తా అదర్తా తల తిప్పి సూసినానన్నా. యాభై నక్కలు. ఒగిటి గాదు. రెండు గాదు. యాభై నక్కలు. అడుగులో అడుగేసుకుంటా మరప తాళ్ల సందున అణాక్కుని వస్తాఉండాయి. పొదలో

సలుగులు సందమానలు మాదిరి మలగతా ఉండాయి. కొన్ని తల్లి పొట్టమింద పనుకొని పొల్దాగతా ఉండాయి. ఇంకొన్ని కడుపునిండ పొల్దాగి కీసుకీసుమని అరస్తా తల్లి సుట్టూ తరగతా ఉండాయి.

ఎట్లున్నాసరే. సలుగుల్ని కాపాడుకోని ఇంటికి దీనకపోవాలని గెట్టిగా మనుసు జేసుకున్నా.

నక్కలన్నీ కూడబలుక్కుని, మన పిలకాయలు మేకా పులి అట ఆడేటప్పుడు నిల్చుకుంటా ఉండొచ్చు అట్లు తీంబ్రసాద సుట్టూ నిల్చుకున్నాయి. మెల్లమెల్లగ అడుగులేస్తా దగ్గరికొచ్చి పానం కమ్ముకున్నాయి.

ఇంకొంచేపిటికి అవి పొదలోకి దూకపోతా యనంగా నా కొక ఆలాసిన తట్టిందన్నా. ఆ ఆలాసిన రాంగానే నాకు వొళ్లంతా సెనెట పట్టేసింది. ఇం ముండ్లు దిగిట్టు వొళ్లంతా వణకతా ఉంది. కుడి పేతో రోటిపై కెత్తినా. కుడిభుజం వణకతా ఉంది. ఎడమచేత్తో ఆ భుజాన్ని తట్టినా గురిజూసి, పండ్లు గర్చుకుని ఈటిని సుక్కసంది మీదికి ఇడిసినా. ఈటి రయ్యనిపోయి చక్మనే శబ్దంతో సంది రొమ్ములో దూరి పుక్కవని ఈపుమిదెల బారొచ్చే సింది. పంది అడివి వోకొట్టి సోయేట్టుగా అగిసి పొదలో నుంచి బయటికి దూకి, కసువుమీద దొల్లాడేదానికి మొదులుపెట్టింది. దాని గోడు సూడలేక నేను కండ్లు మూసుకున్నాను.

నేన్నేసుకున్న కర్మం జూడన్నా. సలుగుల్ను కాపాడుకోబోయి తల్లి పందినే సంపుకుంటి. ఏంజేసే దన్నా. ఒగిటా రెండా. పజ్జెనిమిది సలుగుల్ను సూస్తా సూస్తా నక్కల నోట్లో ఎట్లు బెట్టుదు. పోతే పోలింది ఒక ముసలిపంది అనుకుని ఆ పన్నేసినా.

ఒక లెక్కనజూస్తే నేన్నేసిందే రైట్టునిపిసింది. యాభై నక్కలు పొదసుట్టూ కమ్ముకోనోసా ఉంటే ఎవురుమాత్రం ఏంజేస్తారు. కీళ్ళాడిపోయుండే పందిని జూడల్నా? అప్పుడే పుట్టి 29 పుడ్సెండ్లు మాదిరుంజే సలుగుల్ను సూడల్నా. కమ్మ గలిగినోడెవుడైనా నేన్నేసిన పని జేస్తాడు.

25. అజాగ్రత్తగా 26. ఆ సూర్యునికి 27. పడుకొన్నది 28. నష్టం 29. బంతులు.

అజ్ఞరిగిన నెతనాళ్లు నా కడుపులో కిరిసిపోతేనే ఉండిందన్నా. ఒకసారి పంది కలవర్లో గూడా కనబడింది.

కనపడ్డా కి మడి. అది నన్ను నమ్మకోనుండిన జీవం గదా. అది నా కండ్లముందరే పుట్టింది. దాన్ని బిడ్డన్నాకిట్టు సాకినా. నా కండ్లముందర పుట్టిన జీవం నా కండ్లముందరే నా చేతుల్లోనే పానం ఇడిసింది.

ఊ — ఎప్పుడో జరిగిపోయిందానికి ఇప్పుడు వాగిసేదేంది. సలుగుల్లు కాపాడుకుందావని ఇంత జేస్తిని. పోయిన సలుగులు రొండు పోంగ మిగిలిన వాటిమింద ఈగవాలకుండా కాపాడుకున్నా.

సుక్కపంది పానంతో ఉన్నంతసేపు ఈ గుడ్డి నక్కలన్నీ బిక్కమొకా లేసుకొని నిలుచుకోనున్నాయి. అదట్ట సావంగానే ఇవన్నీ సూరాకోల్లిడిస్తే పిల కాయలు ఉరకలా అట్లు ఉరికినాయి తీంట్లపాద మీదికి. నేను కితారిస్తా చెట్టుమీదనుంచి దూకి ఈ చేతికొక రాయి, ఆ చేతికొక రాయి కిబిజారుకుని నడువెత్తి సూద్దును గదా—ఒక నక్క జెప్పి. ఒక

టంటే ఒగటి. తోకలు రొండుగాళ్ల సందున పెట్టు కుని కొన్ని మరపరాళ్లమింద నాలుగొళ్ల పరుసన పరిగెత్తతా ఉండాయి. ఇంకొన్ని కిరవోసులో దుమ్ము లేపుకంటా ఇది మిట్టా ఇది పల్లపు అని సూడ కుండా పరిగెత్తతా ఉండాయి.

అప్పటికి తొలికోడి కూసింది. తూరుపున పట మెగిరింది. గుడ్డి సుక్క మనకై పోతా ఉంది.

మా వోడూ నేనూ ఇద్దరూగల్పి తీంట్ల పాదను పడదోసినాం. నేను కిరవోసులోకిపోయి నాలుగు ఎదుర్లు కొట్టకొచ్చి దబ్బల్లిల్లినా. ఎదుర్దబ్బల్లితో, తీంట్లతీగల్తో రొండు గంపల్లినాం. సలుగుల్పత్తి ఒక గంపలో ఏసినాం. సుక్క పందినెత్తి ఇంగొక గంపలో ఏసినాం. సెరొక గంపనెత్తి నెత్తిన బెట్టు కని మాటాపలుకూ లేకండా ఇంటిదోర పట్టినాం. కరకరమని పొద్దు పుట్టా ఉండగా ఊరు జేరినాం.

30. దేవుతూనే 31. మరి 32. సేకరించు కుని 33. లోయ 34. లోయ.

